

**Παινάδα 'μπρός' στο σπήτι
του φυγόντος Κυβερνήτη.**

Φ. — Νά τὸ σπήτι τὸ γνωστό,
νά τὸ σπήτι τὸ κλειστό,
διωρὰ τῆς Ρικνοκορ' στὸν Λευτέρη, ποῦχει φύγει,
καὶ τὴν πάρτα του κτυπᾶς καὶ κανέναν δὲν σ' ἀνοίγει.

Μὰς' στὰ κλέη τὰ περίσσια
νὰ καὶ σπήτι' στὰ Πατήσια.
Καὶ τὸ βλέπει καὶ κηρύττει
ἓνας κ' ἄλλος πατριώτης
πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι σπήτι,
παρὰ σπηταρώνας πρώτης.

Π. — Ἐδῶ πέρα, κὲρ Λευτέρη, θάρχεσαι νὰ κατοικήσῃς
ὅταν φεύγῃς τὴν κονίστραν δολιχῆρας πολιτικῆς.

Καὶ σὲ τοῦτο τὸ κονάκι
μοναχὸς θὰ μαλετᾶς
ὡσὸν νέος Κιγκινάτος.

Καὶ μὲ τὸν Μαρκαντιώνη
μειδιῶν θὰ τὸ κτυπᾶς
κατὰ μῆκος, κατὰ πλάτος.

Φ. — Πλήθ' 'μπρός' του σταματοῦν
κι' ἔρχονται καὶ τὸ κτυποῦν
κι' ἀπὸ τὰ Βάτραχονήσια.

Ἐρχονται κι' ἀπὸ τὴν Κρήτη
καὶ φωνάζουν, ὁρᾶ σπήτι,
ὄχι! ψυχὴ μου' στὰ Πατήσια.

Π. — Μὰ καὶ μὰ θαλαμηγὸ
γὰ τὸν περὶν Πρωθυπουργὸ
δίνει κάποιος ταλλαράς.

Κι' ἔλοι λὲν, Λευτέρη, τώρα
ὅτι θ' ἀποκτηθῆς δῶρα
καὶ θαλάσσης καὶ Ξηράς.

Φ. — Καὶ' στὴν Αἴγυπτο ποῦ πῆγες,
ἔκαι πέρα' στὸν φοινίκων
τὸν εὐλογημένον τόπον.

Ποῦ κουρνιάζων τόσας μούγαις
εἰς τὰ μάτια φερσοίκων
'Αραπάδων κι' Αἰθιόπων.

Κάποιος ἀπὸ τόσους φίλους κι' ἀπὸ τόσους ξεναγοὺς
ἴσως κάποια νταχαμπία σοῦ χάρισῃ πρὸς τιμὴν,
κι' ἔτσι νάχῃς νταχαμπίας, σπήτια καὶ θαλαμηγούς,
καὶ νὰ δώσῃς καὶ σ' ἑμένα, μὰ καὶ' στὸν Βενιαμίν...
εἶθε, γένοιτο, μακάρι, κι' ἑκατὸ φοραῖς ἀμήν.

*Καὶ καρπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας*

Τὴν Πέμπτην' στὸ Δημοτικὸν κοντσέρτο τῆς Φωκῆ
ἀπὸ τὰ πλεόν σπάνια καὶ τὰ μοναδικά,
καὶ μὲς' στῆς συναυλίας τῆς τὸ μουσικὸ καμίνι
πισταῦ πῶς οὐδέτερος κανέναν δὲν θὰ μείνῃ.

'Αγγέλου τοῦ Τανάγρα καινούρια διηγήματα,
τοῦτέστιν ἐμπνευσμένα πολεμικὰ ποιήματα,
βγαλμένα μ' ἓνα σφρίγγος ἠθροβουσιαστικὸν
μὲς' ἀπὸ θεῶ πολέμουσ τροπαίων καὶ νικῶν.